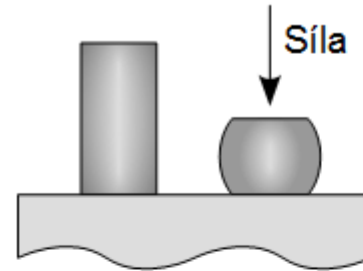

Zkoušky tvárnosti

Tvárnost je schopnost materiálu měnit tvar působením síly. Zkoušky se provádí za tepla nebo za studena (dle teploty při zpracovávání). Výsledky zkoušek se využívají pro posouzení vhodnosti materiálu pro požadované zpracování.

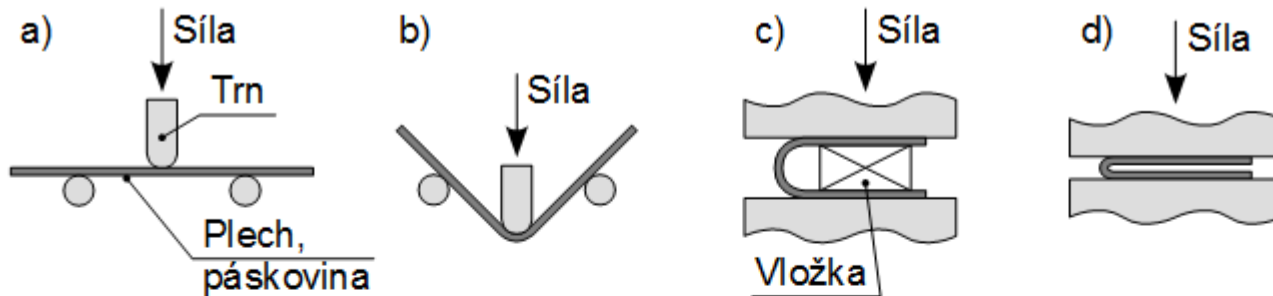
Zkouška pěchováním za studena

Využívá se pro zkoušení materiálu spojovacích prostředků, zejména nýtů, ale také hřebíků a jiných. Z materiálu se vyrobí válec o výšce rovné dvojnásobku průměru. Válec se pomocí lisu stlačí. Materiál vyhovuje, pokud na vzorku nevzniknou trhliny.

Zkouška lámavosti (tvárnosti)

Ocelový plech/páskovina je ohýbán pomocí trnu (a). Po dosažení potřebného úhlu ohybu se dál stlačuje pomocí lisu. Zkouška se ukončuje vznikem trhlin, prasknutím zkušebního plechu nebo dosažením požadované míry ohybu. Může být předepsán úhel ohybu (b), vzdálenost protilehlých konců (c) nebo úplné stlačení protilehlých konců. Čím větší ohnutí je dosaženo bez trhlin nebo prasknutí, tím větší je tvárnost materiálu.

Zkoušky kovatelnosti za tepla

Tyto zkoušky umožňují zjistit kujnost oceli a ověřit vhodnost pro zpracování za tepla pomocí kování. Sestávají z několika dílčích zkoušek prováděných na stejném vzorku. Na zkušební ocelové tyči (a) provedeme zkoušku děrováním a rozštěpením (b), rozšiřováním (c) a rozkováním (d). Čím větší je kujnost oceli, tím větší jsou dosažené deformace bez vzniku trhlin.

